

» cum decenti solemnitate Baptismus infanti conferri possit,
 » quanquam dilatio nonnisi ex gravi causa fieri debet. *Salman-*
 » *ticenses* autem c. 5. n. 12. censent non esse mortale minus
 differre quam ultra 15 vel 20 dies, etiam sine urgenti ratione.
Jueninus contra, juxta morem suum arctandi conscientias usque
 ad extremum, dicit ultra unum vel alterum diem Baptisma
 differri non debere. *Tournely* autem t. 4. p. 338. putat dilatio-
 nem non extendendam ultra quinque vel sex dies. *Petrocorensis*
 t. 3. pag. 212. *quest.* 13. censet gravem dilationem excedentem
 octo dies. Sed communiùs et probabiliùs *Sotus*, *Leander* et
Ledes. apud *Conc.* t. 8. p. 167. n. 19. ac *Ronc.* q. 3. R. 2. dicunt
 non esse gravem dilationem, nisi 10 vel 11 dies excedantur.

Notandum III. quod prohibentur infantes baptizari domi,
 exceptis *Liberis Regum*, vel *Principum*, ut habetur ex *Clem.*
unica de Bapt. Et cum hic agatur de re gravi, transgressio erit
 equidem mortalis, ut rectè dicunt *Conc.* c. 3. q. 3. *Tamb.* c. 2.
 §. 3. n. 5. et *Sylo.* ap. *Croix* n. 337. Nomine autem *Liberorum*
 veniunt non solum filii, sed etiam nepotes, et alii descendentes,
 ut notat *Glossa* in d. *Clem.* v. *Liberi*, ex leg. *Liberorum*, ff. de
Verb. signific. Et in eo casu dicunt *Palvus*, *Concina.* *Tol.*
Sol. etc. cum *Croix* n. 438. contra alios solemniter conferendum
 esse Baptisma, quia omissionem cæremoniæ solus casus
 necessitatis excusat. Nomine verò *Principum*, opinantur *Jor-*
danus, *Riccus*, *Quintanad.* *Croix* l. c. probabiliter venire omnes
 barones obtinentes temporalem jurisdictionem. Sed probabiliùs
 videtur cum *Glossa* ibid. v. *Regum.* *Ronc.* l. c. *Suar.* D. 31. *sect.* 2.
Tamb. n. 7. *Tournely* t. 4. pag. 335. q. 3. *Elbel*, t. 2. p. 45. n. 84. et
 aliis pluribus, intelligi tantum filios *Principum* absolutam potes-
 tatem habentium. Item *Laym.* c. 6. n. 9. cum *Arnil.* censet gra-
 viter peccare *Magnates*, qui extra necessitatem faciunt filios
 baptizare domi (vel etiam in Ecclesia privatim, ut *Syloius*
 qu. 71. art. 4. cum *Nav.* et *Led.*), ut deinde cum pompa cære-
 moniæ perficiantur in Ecclesia, postquam advenerint *Patrini*;
 qui equidem, collato jam antea Baptismo, nec *Patrini* effi-
 ciuntur. His tamen non obstantibus, puto quòd ubi introducta
 est consuetudo domi baptizandi filios *Magnatum*, ipsa non est
 facile improbanda, ut ait *Croix* l. c.

ARTICULUS II.

An duo possint simul unum baptizare.

119. — « RESP. Si alter applicet materiam, alter formam,
 » nullus erit Baptismus: quia dicens se abluere, cum non abluat,
 » formam habet falsam, etiamsi usurpet Græcorum, *Baptizatur*
 » *serous Christi*, vel quæ putatur illi æquivalere, *Baptizat te*
 » *Christus*: subintelligitur enim *per me*; alioqui, si excludatur
 » persona ministri, ut sensus sit, baptizet te *Christus*, et non ego,
 » sive non per me, forma nulla est. * (*Ita S. Th.* 3. p. q. 67.
 » ar. 6. et alii communiter cum *Salm.* cap. 4. n. 31. et *Conc.*

DE SUBJECTO BAPT. ART. II. DUB. IV.

» p. 156. n. 10.) * In casu tamen necessitatis, posse sub condi-
 » tione ita Baptisma conferri, v. g. mutus formam nesciens
 » ablueret, cæcus autem formam pronuntiaret, docet *Hurt.* a. 2.
 » *diff.* 6. additque debere talem, elapso periculo, iterum sub con-
 » ditione baptizari. Vid. *Fill.* c. 4. *Dian.* p. 5. t. 3. R. 26. ex
 » *Chapevil.* *Marsil.* etc. *Bon.* d. 2. qu. 2. p. 4. n. 23. *Laym.*
 » cap. 7. * (*ita etiam Suar.* cum *Cajet.* *Marsil.* *Leand.* etc. apud
 » *Salm.* c. 4. n. 31.) *

120. — « Resp. 2. Si plures Ministri singuli abluant, et for-
 » mam pronuntiant, graviter peccant contra ritum Ecclesiæ. De
 » valore sic solet distingui: 1. Si quilibet intendit baptizare, de-
 » penderet ab alio, ut causa particularis; invalide baptizant,
 » sive singuli dicant, *Ego te baptizo*, sive *Nos te baptizamus*:
 » quia forma, cujus sensus censetur esse absolute, et indepen-
 » denter baptizare, non cobaptizare, est falsa * (*Idem docet*
 » *S. Th.* 3. p. q. 67. ar. 6. cum *Suar.* *Vasq.* et *Salm.* n. 23. com-
 » muniter) * 2. Si quisque per se intendat baptizare, indepen-
 » denter ab alio, valide baptizat, quia omnia requisita ponit; ut
 » patet à simili in Missa ordinationis, qua *Sacerdotes* noviter or-
 » dinati simul consecrant cum *Episcopo*, dummodo simul eodem
 » instanti formam absolvant: si autem non simul absolvant, is
 » tantum consecrat, vel baptizat, qui prius absolvit. Vide *Fill.*
 » t. 2. c. 4. n. 72. et *Bon.* l. c. n. 25. *Laym.* c. 7. * (*Ita S. Th.*
 » l. c. ad 3. *S. Bonav.* cum *Salm.* n. 28. communiter contra *Caj.* et
 » *Marsil.*) * »

DUBIUM IV.

Quis sit subjectum Baptismi?

121. Quis sit capax Baptismi? An pueri, et amentes? — 122. De
 penis rebaptizantium. An rebaptizantes sub conditione fiant irre-
 gulares? — 123. De infante nondum nato. *Remissivè ad n.* 107.
 — 124. An rebaptizandi sint fœtus abortivi? An plures eodem tem-
 pore? — 125. An conferendus sit Baptismus monstris? — 126. An
 sint baptizandi filii infidelium, et quæ in hoc puncto sint certa? Cer-
 tum est I. talem Baptisma semper esse validum. — 127. II. Bapti-
 zandos esse filios, si parentes defecerint a fide. Quid si mansuri sint
 apud parentes hæreticos? — 128. III. Si ipsi filii infidelium petant.
 Quid in dubio an careant ratione? — 129. IV. Si sint in periculo
 mortis. — 130. V. Si sint positi extra curam parentum. VI. Si capti sint
 in bello. VII. Si parentes sint servi. — 131. VIII. Si unus parentum
 consentiat. — 132. Dub. I. An baptizari possint filii infidelium usu
 rationis carentes, invitatis parentibus? Et an si quos pater offert,
 ut liberentur à morbo? — 133. Dub. II. An liceat vendere infantes
 parentibus paganis? — 134. An et quando possit repeti Baptisma
 sub conditione? Not. I. Quid si adsit unus testis de Baptismo col-
 lato? Not. II. Quid de adultis natis ex Christianis? Not. III. Quid
 si pueri sint arrepti à Barbaris? — 135. De infantibus expositis?
 — 136. De baptizatis ab obstetricibus, et à laicis. — 137. De bap-
 tizatis ab Hæreticis. Vide alia apud *Bus.* — 138. De effectibus
 Baptismi. — 139. De dispositione requisita in adultis baptizandis.

121. — « RESP. 1. Subjectum capax Baptismi est solus homo vivus ab Adamo descendens, nondum baptizatus.

« Resp. 2. Valide baptizantur infantes, item perpetuò amentes » qui nunquam usi sunt ratione, quia censentur ejusdem conditionis cum infantibus. Si autem aliquando sint usi ratione, non » valet Baptismus, nisi ante amentiam petiverint. V. *Bon. d. 2. q. 2. p. 6. c. 6. Laym. c. 6.* »

Unde resolves :

« 1. Si puer inter baptizandum nondum finita forma moriatur, » Baptismus est nullus.

122. — « 2. Non valet Baptismus iteratus, ideoque uterque » tum rebaptizans, tum rebaptizatus peccant mortaliter, fiuntque » irregulares, et jure civili subjacent pœnæ mortis. * (*Est certum cum Salm. de Bapt. c. 6. n. 4.*) * Quas tamen pœnas non » videtur incurrere is, qui, etsi sine justa causa, rebaptizat sub » conditione : quia intelliguntur de Baptismo absolutè dato, » quando moraliter constat priorem Baptismum fuisse validum. » Vide *Laym. c. 5. Bon. p. 5.* »

Certum est quòd cum Baptismus repetitur sine justa causa, » am rebaptizans, quàm rebaptizatus fiunt irregulares, ex *c. 2. de Apostat. et c. 4. dist. 50.*

Sed magna quæstio est inter DD. an rebaptizantes sub conditione, et sine justa causa, irregularitatem incurrant. *Prima sententia*, quam tenent *Suar. 3. p. dip. 31. sect. 6. d. 5. Navarr. Man. c. 27. n. 246. Bon. de Irreg. q. 3. p. 3. n. 4. Laym. eod. tit. cap. 2. n. 1. v. 4. Pal. t. 6. d. 6. pag. 16. n. 6. Anacl. pag. 513. n. 11. Holzm. t. 1. p. 416. n. 343. Salm. c. 8. de irreg. n. 61. Croix l. 6. n. 485. Pontas. v. Irregulariter, casu 131. cui dissentit Tourn. t. 4. p. 103. in fin.* dicit quòd talis rebaptizans, licet non excusetur à gravi sacrilegio, tamen non incurrit irregularitatem. Ratio, quia leges pœnales strictè intelligi debent, et cum effectu ; qui autem baptizat baptizatum sub conditione dicens : *Si non es baptizatus, etc.*, is revera non rebaptizat, quia conditio appositæ actum invalidat : qui enim dicit, *Ego te baptizo, si non es baptizatus*; idem est ac si diceret : *Ego te non baptizo*. Et ob eandem rationem censent *Anacl. l. c. et Salm. n. 61. cum Bonac. Corneio, et Avila*, non incurrere irregularitatem, qui ob metum baptizaret baptizatum animo simulato. *Secunda* verò sententia affirmat tales rebaptizantes irregularitatem non effugere, et hanc tenent *Natal. Alex. de Bapt. prop. 7. R. 5. Conc. t. 8. pag. 186. n. 13. Fill. tract. 20. n. 181. Renzi de Bapt. c. 3. q. 10. cum Led. Sot. Victoria, etc.* Item noster SS. P. Bened. XIV in *suis Notif. (t. 2. Not. 84.) n. 18. cum Sayr. Barb. Ugolino, Megala, etc.* Probatur ex *Catech. Rom. part. 2. n. 57.* qui reprehendens eos, qui in Ecclesia cum conditione rebaptizant pueros, quamvis exploratum habeant domi verè esse baptizatos, dicit : « Quòd quidem sine sacrilegio id facere non possunt,

» et eam maculam suscipiunt, quam divinarum rerum Scripto- » res irregularitatem vocant. » Idemque refert N. Pontifex fuisse sancitum in 3. *Synodo Mediol.* Insuper probatur ratione, quia cum quis certò scit puerum esse baptizatum, et rebaptizat sub conditione, conditio apponitur in fraudem legis, et ideo habetur pro non apposita. Prima sententia, spectata ratione, non caret gravi fundamento; sed secunda, spectata auctoritate, videtur probabilior.»

125. — « 3. Nondum perfectè natus est baptizandus, si sit » periculum, dummodo pars aliqua possit ablui : quia est homo » vivus, nec certò constat esse incapacem. * (*Vide dicta n. 107.* » *ubi diximus probabilem esse sententiam, quod possit infans sub » conditione baptizari in utero Matris, si per instrumentum aqua » tingi valeat.*) * »

124. — « 4. Si dubium sit, an infans vivat, baptizandus est » sub conditione.

Dicit *Natalis Alex. de Bapt. prop. 3. R. 3.* quòd nisi appareat evidens signum vitæ in fœtu abortivo, non est dandus Baptismus, etiamsi adsit aliquod æquivocum signum. Si loquimur de Baptismo absolutè ministrando, rectè sentit *Natalis*; sed loquendo de Baptismo sub conditione conferendo, omnino dicendum cum *Busenb. ut supra, et Salm. c. 6. n. 3.* illum sine dubio ministrandum, quancumque aliquod apparet dubium de vita prolis. Hinc optimè censet *Cardenas in Crisi 1. D. 14. c. 3. Ronc. c. 4. q. 4. R. 3. Mazzotta t. 3. pag. 85. et Croix l. 6. p. 1. n. 294.* cum aliis AA. gravissimis, omnes fœtus abortivos, si per aliquem motum dent signum vitæ, et non constet eos esse anima destitutos, semper esse baptizandos sub conditione, si vivant; maximè cum hodie vigeat opinio, non sine plausu à peritis recepta, quòd fœtus ab initio conceptionis, vel saltem post aliquos dies anima informetur. Cæterum bene advertit *Tourn. tom. 4. p. 363.* non debere baptizari carneam massam, quæ nullam habeat organorum dispositionem, cum ubique receptum sit, non priùs infundi animam corpori, quàm istud formatum fuerit; et tunc, ut baptizetur, requiritur ut *indicet aliquem motum vitalem*, prout præscribit *Rituale Romanum de Bapt. paroul.*

« 5. Valide baptizatur, is quem Minister putat esse alium; aut » licet sit puella, quam putat esse puerum; quia intendit baptizare » præsentem. Aliud est in Matrimonio, quia intendit contrahere » cum illa, quam putat. *Bon. p. 4. n. 26.*

« 6. Valide, etsi extra necessitatem illicitè, plures simul bap- » tizantur hac forma, *Ego vos baptizo, etc.* *Bon. p. 4. (ita » S. Thom. 3. p. q. 67. art. 6. ad 2. et Rituale Rom. ubi dicitur.)* » Quam formam (*Ego vos baptizo etc.*) solum in mortis peri- » culis ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur, » ut singuli separatim baptizentur, aliàs nunquam licet ad- » hibere.

125. — « 7. Monstrum, quod capite et pectore formam ho- » minis refert, est baptizandum; secus si bestialem refert. Quod

» si verò caput tantùmsit ferinum, putat esse baptizandum *Comi-*
 » *tolus*. Nào. tamen, et alii volunt differendum, donec certius
 » cognoscatur, nisi periculum mortis immineret: tum sub con-
 » ditione baptizandum esse. * (Quando dubitatur, an monstrum
 » sit homo, baptizandum absolutè, si caput sit humanum, licet
 » membra sint ferina; sub conditione verò, si caput sit ferinum,
 » et membra humana; hoc verò si prodierit ex congressu viri
 » cum fœmina: nam si prodierit ex viro cum bestia (quod in-
 » credibile puto), tunc baptizari semper deberet sub conditione;
 » secus si ex fœmina et bruto, tunc enim nullo modo baptizan-
 » dum, quia non descenderet ex Adam, utpote non conceptum
 » ex semine virili. *Ita Bon. p. 6. n. 3. et Tourn. t. 4. p. 362*
 » *concl. 2. cum S. Th. Henr. Possev. etc.)* * Quod si habeat
 » membra hominis geminata, et dubitetur, num sit unus homo,
 » an duo, duplex baptismus conferendus est, unus absolutè, alter
 » sub conditione, in ea parte qua membra apparent imperfec-
 » tiora. Vide *Laym. l. 5. tr. 2. c. 3. n. 12. Bon. p. 6. et Rituale*
 » *Romanum, tit. de Baptismo. ** (*Servandum hęc id quod ha-*
 » *betur in Rituali Rom. ubi sic dicitur: Illud verò de quo dubium*
 » *est, unà ne an plures sint personæ, non baptizetur, donec id*
 » *discernatur. Discerni autem potest, si habeat unum vel plura*
 » *capita... unum vel plura pectora: tunc enim totidem erunt corda*
 » *et animæ... hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt*
 » *baptizandi. Quando verò non est certum in monstro esse duas*
 » *personas, ut quia duo capita et duo pectora non habet bene*
 » *distincta, tunc debet primùm unus absolutè baptizari, et postea*
 » *alter sub conditione, si non es baptizatus, etc.)* *

126. — « Resp. 3. Extra mortis periculum validè, non tamen
 » licitè, baptizantur Ethnicorum infantes, invitis parentibus.
 » Ratio est, quia vel auferuntur parentibus, et fit illis injuria;
 » vel relinquuntur, et fit injuria Sacramento, quod exponitur
 » irreverentiæ. Quod si tamen possint christiane educari (ad quod
 » tunc obligaberis) licebit in his casibus. I. Si parentes sint tua
 » mancipia; tunc enim tui potiùs sunt, quàm illorum. II. Si pa-
 » rentes aliquando fuerint baptizati, vel uterque, vel saltem alter
 » uter; quia tunc Ecclesia jus in eos habet. III. Si alter parentum
 » petat; tunc enim justa ejus voluntas injustæ alterius præferenda
 » est, in favorem proles et fidei. IV. Si infans sit in periculo
 » mortis. V. Si rationis jam compos puer petat, quia in negotio
 » religionis est sui juris. In dubio autem de usu rationis, sufficit
 » esse 7 annorum. Vide *Laym. l. c. Fill. tom. 2. c. 6. Bon. p. 6.*
 » *n. 12. »*

Quæritur, an filii Infidelium validè et licitè possint baptizari
 » invitis parentibus? Ante omnia hęc notanda plura, quæ in hoc
 » puncto sunt certa, Certum est I. tale Baptisma validum esse, ut
 » communiter dicunt *Cont. Tourn. t. 4. p. 364. Lugo Resp. Mor.*
 » *l. 1. dub. 3. Salm. c. 6. n. 10. cum S. Anton. Suar. Vasq. Laym.*
 » *Conc. Bonac. et aliis passim (contra Catarinum et Durandum.*
 » *Idemque docet N. SS. P. Bened. XIV in sua instruct. ad Vi-*

cesger. quæ incipit Postremo mense, n. 33. (Vide in Bullario t. 2.)
 » Idemque priùs docuit D. Aug. *Ep. 98. alias 23. ubi de hoc ra-*
 » *tionem dedit, dicens: « Non enim scriptum est, nisi quis renatus*
 » *fuerit ex parentum voluntate, sed nisi quis renatus fuerit ex*
 » *aqua, et Spiritu sancto. »*

127. — Certum est II. quòd si parentes deficerent à fide ad
 » Infideles, bene possunt eorum proles, ipsis invitis, baptizari,
 » quia sicut Ecclesia habet potestatem coercendi parentes ad finem
 » observandum, ita potest filios ab ipsis auferre. Ita communiter
 » *Suar. D. 25. sect. 3. Laym. l. 5. c. 6. n. 11. Natal. Alex. prop.*
 » *3. reg. 1. Pal. p. 6. n. 9. Tourn. t. 4. p. 374. Sporer. t. 3. p. 192.*
 » *num. 52. Antoine de Bapt. q. 13. Roncag. eod. tit. qu. 2. Holzm.*
 » *t. 2. n. 141. Salm. c. 6. n. 15. et alii passim. Et idem dicendum,*
 » *si unus tantum parentum fuerit priùs fidelis, ut communiter*
 » *dicunt Croix l. 6. p. 1. n. 299. Antoine, Roncag. ll. cc. Salm.*
 » *n. 9. et 10. Suar. Laym. etc. Quid verò si proles sit mansura apud*
 » *parentes hæreticos? Negant tunc posse baptizari Suar. D. 25.*
 » *sect. 5. et Salm. n. 16. cum Conc. etc. quia (ut dicunt) tunc*
 » *obstat periculum proximum, quòd proles pervertatur. Sed proba-*
 » *biliùs affirmant Laym. c. 6. n. 12. q. 5. in fin. et Croix num. 307. cum*
 » *Aversa, Gob. Arsd. et probabile putat Palaus n. 10. Ratio, tum*
 » *quia non est certa perversio talis proles, cum plures pueri in infantia*
 » *decedant; tum quia idem periculum urget, si proles non baptizetur,*
 » *baptizatur enim ab hæreticis, à quibus verum quidem baptisma*
 » *confertur. Secus verò dicendum, si Baptismus à quibusdam Hæ-*
 » *reticis invalidè conferatur, ut accidit apud Lutheranos, Anaba-*
 » *tistas et Calvinianos, quia tunc horum proles habentur tanquam*
 » *filii Infidelium, prout ait Croix n. 363. cum Dic. Cæterùm filii*
 » *Hæreticorum verè baptizatorum licitè baptizantur, parentibus*
 » *invitis, quando obstringi possunt, ut filios instruant in fide ca-*
 » *tholica; quos alias licitè possunt Superiores Ecclesiastici ab eis*
 » *avellere, ut catholicè educentur. Ita Laym. num. 11. et Croix*
 » *num. 303. cum Aversa, Dic. etc.*

128. — Certum est III. quòd, si filii Infidelium habeant
 » usum rationis, et Baptismum petant, possunt et debent bap-
 » tizari, adhuc reluctantibus parentibus. Ita *Juen. t. 7. p. 174.*
 » *Tourn. l. c. Lugo Resp. Mor. l. 1. dub. 4. Natal. Alex. prop. 3.*
 » *reg. 6. Laym. nu. 10. Pal. nu. 5. Ronc. qu. 2. et S. P. Bened.*
 » *l. c. ex D. Th. 3. p. qu. 68. art. 10. ubi idem docet, inquires:*
 » *« Quantum ad ea quæ sunt juris divini vel naturalis, incipiunt*
 » *(filii) suæ potestatis esse; et ideo propria voluntate, invitis*
 » *parentibus, possunt Baptismum suscipere, sicut et Matrimo-*
 » *nium contrahere. » Et postquam filius invitis parentibus est*
 » *baptizatus, potest, et debet Ecclesia ipsum ab eis segregare, ut*
 » *à periculo persionis avertatur; ita Laym. c. 6. q. 5. Pal.*
 » *p. 6. n. 8. Salm. p. 6. n. 14. ex Conc. Tol. 4. relato in c. d.*
 » *Judæis D. 45. et confirmat S. P. Bened. XIV. n. 29. Sed quid*
 » *agendum, si dubium sit an puer habeat vel ne plenum usum*
 » *rationis? Tourn. p. 364. Ronc. c. 4. q. 2. R. 1. cum Pas. et*

P. Bened. n. 40. dicunt posse baptizari puerum, si septennium compleverit, quia tunc præsumptio stat pro usu rationis. Alii verò, ut *Suar. Vasq. Conc. ap. Lugo. l. c. Sotus in 4. D. 5. art. 10. dub. 2. Laym. l. c. Croix n. 306. Ronc. ib. cum Candido, et Pasq. item Conc. Cabrerra, Ochag. ap. Lugo dub. 4. n. 2.* dicunt posse puerum baptizari, adhuc non completo septennio, quia in dubio decidendum est in favorem fidei; idem sentit *Suar. D. 25. sect. 3.* quamvis hic moneat expectandum usque ad perfectum usum rationis. Melius tamen *S. P. Bened. n. 3. cum Lugo l. c. n. 2.* docet in dubio rationis ante septennium puero petenti, baptizari omnino differendum Baptismum, donec constet de perfecto ipsius rationis usu: sed sapienter addit illum tunc omnino avocandum à parentibus, et in loco tuto custodiendum. Nec obstat eo casu regula, quòd in dubio melior est conditio parentum possidentium potestatem supra filium; nam rectè respondet d. pontifex cum *Lugo* hanc regulam procedere in pari causa: sed in nostro casu potior est causa filii, cum hinc agatur de levi detrimento parentum, nempe quòd ad modicum tempus sua potestate priventur; contra verò agitur de maximo damno filii, nempe de sua morte æterna: unde hinc potius alia urget regula, nimirum quòd in dubio magis innocenti, quàm nocenti favendum est.

129. — Certum est IV posse et debere baptizari prolem, si ipsa sit in periculo mortis. Ita communiter omnes DD. citati cum *S. P. Bened. XIV. n. 7.* qui de hoc assertit duo decreta *S. C.* Dicunt autem *Salm. c. 6. n. 33.* quòd ad hanc prolem baptizandam requiritur, ut moraliter de ipsius vita desperetur; sed melius loquuntur *Busemb. ut supra, Laym. n. 10. Ronc. q. 2. Antoine q. 13. et Croix n. 305. Pal. n. 14. Sporer n. 53.* dicentes prolem esse baptizandam, quancumque imminet periculum certum sive proximum de sua morte.

130. — Certum est V. quòd, si filius infidelium justè vel injustè sit positus extra curam parentum, nec sit timor quòd ad eos sit reversurus, tunc bene potest baptizari. Ita communiter *Juenin. tom. 7. p. 174. Tourn. p. 374. Conc. t. 8. p. 176. n. 10. Natal. Alex. prop. 3. reg. 5. Pal. n. 7. Sporer num. 63. Holzm. n. 141. Elbel t. 3. n. 51. Salm. c. 6. n. 32. et 34. Laym. c. 6. n. 10. cum Soto, Vasq. Azor. et aliis passim.* Idemque docent *Conc. l. c. et N. SS. P. Bened. n. 9. cum Azor. Cleric. Sessa, etc.* de filiis ab infidelibus expositis, vel derelictis, etiamsi parentes eos deinde repetant; et hoc ex *cap. 1. de Infant. et Languid. expos.* ubi dicitur: « Si à patre vel ab alio, sciente ipso, aut » ratum habente (relegato pietatis officio) infans expositus » extitit, hoc ipso à potestate fuit patria liberatus. » Idem dicendum de filiis infidelium perpetuò amentibus, ut docent *Laym. c. 6. n. 10. Salm. p. 5. n. 15. Anacl. pag. 546. n. 10. Salm. n. 37. Sporer n. 55. Ronc. q. 2. Holzm. n. 141.* Ratio, quia tunc cessat periculum perversionis, neque tunc filii extraherentur à potestate parentum, qui super amentes nullam potestatem habent, cum ipsi sint directionis incapaces.

Certum est VI. filios infidelium in bello captos bene posse baptizari, parentibus invitis; ita *Gonet Man. t. 6. p. 103. Juenin. p. 174. Vioa quest. 2. art. 6. num. 3. et N. Bened. XIV. n. 7. cum Suar. et Corn. A. Lap.* quia lege belli captivi non ampliùs ad parentes, sed ad Dominos pertinent.

Certum est VII. etiam licitè baptizari proles infidelium, qui sunt mancipia Christianorum, ut *Bus. supra, Gonet p. 105. Juen. p. 172. Conc. p. 172. Antoine q. 13. Nat. Alex. prop. 3. Ronc. qu. 2. Pal. p. 6. nu. 18. Wigandt Ex. 5. n. 62. Laym. n. 10. Spor. n. 53. Holzm. n. 141. Elbel n. 52. Pal. n. 53. Croix n. 300.* Ratio, quia Domini, cum habeant dominium in parentes, habent etiam in ipsorum filios.

131. — Certum est VIII. quòd si unus parentum consentiat altero reluctantante, bene infans baptizatur, ut *Bus. supra, Petrocor. tom. 4. pag. 191. Juenin. loc. cit. Nat. Alex. Tournely. l. cc. Salm. n. 17. cum Pal. Azor. Suar. et communi, Laym. n. 10. Anacl. n. 10. Pal. n. 11. Spor. n. 53. Holzm. n. 141. Elbel n. 52. et N. Bened. XIV. n. 15. ex Conc. Tol. IV. Can. 62. in c. Judæi 28. qu. 1. et cap. Ex litteris 3. Extrao. de Conversione Infid. Et idem dicendum, si mortuo Patre, Avus paternus consentiat in Baptismum pueri, Matre reluctantante, ut *Tournely l. c. cum Syloio, Salm. n. 19. cum Nao. Laym. et Val. ac P. Bened. XIV. n. 17. ex auctoritate Gregor. XIII.**

132. — Dubitatur autem I. An utroque parente infideli reluctantante, possint baptizari eorum filii usu rationis carentes? Resp. Si filii sint mansuri in potestate parentum, nullo modo licet eos baptizare, ut decrevit *S. C. S. Offic. die 3 Martii 1703* apud præfatam Instruct. *N. P. Bened. XIV. n. 23,* quia tunc certum imminet periculum perversionis. Dabium igitur vertit, si tale periculum non adsit, nempe si filii subtrahantur à potestate parentum. Prima sententia communior negat, et hanc tenent *D. Thom. 2. 2. qu. 10. art. 12. quem sequuntur Gonet tom. 6. pag. 102. Concina p. 172. n. 2. Wigandt n. 62. Nat. Alex. et alii Thomistæ communiter; item Tournely in prælect. Theol. tom. 7. p. 154. Salm. c. 6. n. 20. Juen. tom. 7. p. 173. Petroc. tom. 3. p. 191. Antoine qu. 13. R. 4. Croix lib. 6. p. 1. n. 298. Laym. c. 6. n. 10. Roncaglia qu. 2. Ratio quia subtractio filiorum à potestate parentum cederet in eorum injuriam, cum ipsi naturale jus habeant super filios. Secunda verò sententia, quam tenet *Scotus in 4. dist. 4. q. 9. n. 2. quem sequuntur Frassen. t. 10. p. 299. Holzm. tom. 2. p. 30. cum Mastrio, Bosco, Henricq., et aliis Scotistis communiter; item Pichler. tit. 6. n. 14. et Cont. Tourn. tom. 4. pag. 260. concl. 3. ac probabilem putat Estius lib. 4. Dub. 6. §. 2. censet licitum esse hujusmodi filios baptizare, saltem auctoritate publica, et ex consensu Principis. Hæc sententia per se loquendo non videtur sua probabilitate carere, interveniente enim periculo salutis æternæ filiorum, parentes non habent jus in eos; et sicut potest eripi filius à parentibus, ne ipsi inferant ei mortem corporis, tantò magis eripi**

valet, ut à morte animæ liberetur. Dixi *per se loquendo*; nam spectatis circumstantiis, hæc sententia vix videtur posse in praxim deduci, ob graviora mala, quæ comitarentur hujusmodi Baptismos. Et ideo Ecclesia, ut testatur *D. Th.* nunquam morem habuit baptizandi filios infidelium ipsis invitis. Insuper advertendum, quod pro filiis Hebræorum adest Constitutio Julii III (relata à *Pignatello t. 4. consult. 192. et N. P. Bened. XIV n. 27.*) qui imposuit suspensionem, et pœnam mille ducatorum baptizantibus filios Hebræorum, reluctantibus parentibus. Idque confirmavit S. C. Concilii die 16 Julii 1639. (apud eundem *Bened. n. 32.*) statuens nullo modo baptizandos filios Hebræorum sine ipsorum consensu, donec perveniant ad legitimam ætatem.

An autem baptizandus sit filius, quem pater Judæus offerat ad Baptismum, ut liberetur à morbo? *N. Bened. n. 18.* affert Decretum C. S. Offic. editum die 24 Septemb. 1699, quo statutum fuit illum esse baptizandum. Sed, ut diximus supra, postquam talis puer est baptizatus, avelli debet à parentibus, ut christianè educetur.

133. — Dubitatur II. An liceat vendere filios non baptizatos parentibus infidelibus? Negat *Hurtad. de Bap. d. 3. diff. 5.* quia id videtur esse contra christianam caritatem; sed communius, et satis probabiliter affirmant *Suar. dis. 15. sect. 6. Laym. c. 6. n. 10. in fin. v. Porro. Pal. nu. 6 et 20. Tamb. de Bap. c. 3. ex n. 17. et Bon. q. 2. p. 6. num. 14. cum Vasq. Con. Fill. Henr. et aliis.* Ratio, quia per se non est intrinsecè malum restituere filios parentibus; et contra videtur non esse obligationem alendi, et educandi tales pueros, sine ulla utilitate, cum caritas ad tantum onus non obliget, quando filii non sunt in extrema necessitate. Sed huic rationi non omnino acquiesco; melior videtur ratio communis pacis servandæ, quia, si prorsus negarentur filii infidelibus expetentibus, damnum oriretur, quod nec etiam ipsi redderent Christianos captivos, cum magno discrimine perversionis; magis autem incumbit Ecclesiæ curare, ut sui fideles servent fidem, quam ut infideles ad fidem ducantur. Hinc testantur *Pal. et Laym. l. c. cum Henriq. Vasq. et Con.* jam consuetudine introductum esse, ut filii captivi, nullo eis collato Baptismo, Saracenis et Hæreticis restituantur.

134. — « Quæres. An baptismus aliquando repeti possit, et qua forma? »

« Resp. Cum temerè rebaptizare sit mortale ex objecto, quia est in genere sacrilegii, dum conaris ministrare Sacramentum incapaci; hinc ad hoc, ut non liceat rebaptizare, non requiritur certitudo de Baptismo, sed sufficit, si pro eo sint conjecturæ, ut v. g. quod quis natus, et educatus sit inter fideles, nec pro contraria parte rationes alicujus momenti occurrant; leve enim, vel metaphysicum dubium non sufficit, sed requiritur grave et morale, vel saltem rationabile. In quo inclinandum esse in favorem baptizandi, rectè monet *Laym. c. 5. n. et 4. ex Suar. et aliis.* »

In hujusmodi dubiis attendenda est regula communiter à DD. recepta, quod ad iterum conferendum Baptismum baptizato sub conditione, non sufficit leve, sed requiritur prudens sive rationabile dubium, an Sacramentum fuerit vel nereceptum: ita *Suar. D. 22. sect. 2. v. Sed quæres. Laym. c. 5. n. 4. Salm. c. 6. n. 55. Bonac. D. 1. qu. 2. p. 1. n. 36. Pal. pag. 13. n. 3. Cum Con. Val. et communi.* Dubium autem vel potest esse juris, vel facti. Quando dubium est juris, nempe quando aliquis est baptizatus cum materia, forma aut intentione dubia, tunc certè Baptismus est iterandus sub conditione, prout communiter docent *Suar. l. c. et Salm. n. 56. cum D. Thom. qu. 66. art. 9. ad 4.* (vide dicta *n. 27.*) Dubium facti est, quando dubitatur an datus sit vel ne Baptismus; et tunc si dubium est negativum, eò quod nulla habeantur indicia hominem esse baptizatum, sine hæsitatione hic est sub conditione baptizandus, ut rectè ait *Suar. l. c. ex cap. Itaque 92. de Consecr. Dist. 4.* ubi S. Leo id docet dicens: « Non potest in iterationis crimen devenire, quod factum esse omnino nescitur. » Et in *cap. seq. 93.* Idem S. Pontifex de hoc rationem affert: « Quia non temeritas intervenit præsumptionis, ubi est diligentia pietatis. » Quando verò dubium facti est positivum, etiam Baptismus est iterandus, quando utrinque adsunt apparentes non leves conjecturæ, quæ rem dubiam efficiunt, undè in Concil. Carthag. V. relato in *c. Placuit 91. dict. D. 4.* sic dicitur: « Quoties non inveniuntur certissimi testes, qui eos baptizatos esse sine dubitatione testentur... absque ullo scrupulo esse baptizandos. »

Hic tamen notandum I. cum *Suar. l. c. Holzm. p. 30. n. 144. Salm. c. 6. n. 62. cum Laym. Pal. Bon. et N. SS. P. Ben. XIV* in suis Notific. (*Not. 8. n. 8.*) cum *Glossa in d. c. Cum itaque*; in *c. Nuper. de Testib.* ac communi, ad id sufficere unum testem ocularem fide dignum. Et hoc etiamsi testis sit fœmina, ut *Bus. infra n. 4. cum Laym.* Secus verò si adsunt testes positive oppositum deponentes, vide *Croix n. 284.* Notandum II. quod baptizandi non sunt, neque sub conditione, adulti qui nati sunt ex parentibus christianis, et inter fideles educati, quamvis nullum testimonium habeatur accepti Baptismi, ut expressum extat in *c. Veniens 3. de Presb. non. baptiz.* ubi sic dicitur: « Et certè de illo qui natus de christianis parentibus, et inter Christianos est fideliter conversatus, tam violenter præsumitur quod fuerit baptizatus, ut hæc præsumptio pro certitudine sit habenda, donec evidentissimis forsitan argumentis contrarium probetur. » Hoc tamen intelligendum, modò pro contraria parte graves non occurrant rationes, ut bene advertunt *Bus. ut supra, et Laym. c. 5. n. 4.* qui sic ait: « Nihilominus existimo interdum etiam adulto inter fideles educato conferendum esse Baptismum sub conditione, si tales conjecturæ adsint (putà quia v. g. à veneficis parentibus natus est, à Diabolo valde infestatur, nec sciri potest ullo indicio, ubi vel à quo baptizatus fuerit), quæ præsumptionem accepti Baptismi tollant et contrarium verisimile

efficiant. » Refert autem P. Zacharia in *Adnot. ad Croix l. 6. p. 1. n. 310.* censuisse S. C. baptizandam esse sub conditione quamdam mulierem, eò quòd nullum potuerit reperiri vestigium Baptismi, nec Matrimonii parentum assertorum. Notandum III, quòd si infans aliquis arreptus sit à Barbaris, et dubitetur, an captus fuerit ante vel post Baptismum, tunc omninò baptizandus est sub conditione, ut cum communi dicunt *Pal. p. 13. n. 8. Salm. n. 58. et alii, ex c. Paroulos. D. 4. de Consecr. ubi Gregor. VIII id expressè definivit.*

155. — « 1. Sub conditione baptizandi sunt 1. qui cum materia » et forma, aut intentione dubia (secundùm supradicta) sint » baptizati. 2. Infantes expositi, et reperti sine scheda testante de » Baptismo; secus si cum ea. Ita communiter. *Quintan.* tamen » 1. 1. *sect. 13. et 14.* contendit etiam hos esse baptizandos. 3. Bap- » tizati ab obstetricibus veneficis; præsertim si fassæ, vel con- » victæ fuerint, aliquando non rectè baptizasse. *Laym. c. 5. n. 3.* » Quæritur an infantes expositi sint baptizandi? Si isti expo- » nantur sine schedula, sine dubio sunt baptizandi, nisi aliàs con- » staret fuisse ritè baptizatos, ut rectè dicunt *Busem. et Salm. c. 6. n. 57. cum Suar. Soto, Laym.* et aliis communiter. Quæstio est, » an baptizari debeant pueri expositi cum scheda? *Prima* sententia » negat, quam tenent *Busem. ut supra, et Pal. p. 13. num. 5.* lau- » dans, *Sot. Vasq. Laym. et Bon.* quia testimonium illud moralem » inducit certitudinem, cum nequeat rationabiliter credi parentes » qui Catholici esse præsumuntur, velle suam prolem tanto Sacra- » mentorum docet omnes hos esse baptizandos sub conditione, quoties » non habetur moralis certitudo de Baptismo collato, et ritè col- » lato, alias semper remanet prudens dubium de suo valore. Ita » *Petrocor. to. 3. p. 211. q. 11. Holzm. p. 31. n. 147. Ronc. c. 4. q. 5. R. 2. Nat. Alex. prop. 7. reg. 6. Conc. p. 185. n. 10. Elbel to. 3. p. 46. n. 64. Croix n. 318 cum Quintanad. Gob. etc. Tourn. tom. 4. p. 412. cum Syloest. et Henno, ac Sporer q. 196. n. 72. cum Marchant. et Synodis Camaracensi, Narbonensi, Aquensi, et Tolosana, idemque sentit Noster Bened. XIV dict. Notif. 8. n. 8.* qui affert Concilium Mediolanense sic statuens: « Infans » expositus, licèt appensum collo scriptum habeat, quo ille bap- » tizatus significetur, si tamen, re diligenter perquisita, quem- » admodum Catechismo Romano expressum est, adhuc dubium sit » eum baptizatum esse, sub conditione baptizetur. » Item affert Declarationem S. C. Concilii die 15. Januarii 1724, ubi dictum fuit hujusmodi infantes expositos, etiam cum scheda de Baptismo collato, esse sub conditione baptizandos, quamvis sint in ætate unius anni cum dimidio. Et hoc videtur esse quidem juxta mentem Ritualis Rom. ubi dicitur: « Infantes expositi et inventi, » si re diligenter investigata de eorum Baptismo non constat, sub » conditione baptizentur. » Excepit tamen S. C. in præfata Declaratione à Baptismo sub conditione schedulas quæ haberent certitudinem, juxta instructionem alias datam.

156. — « 2. Infantes ab obstetricibus, vel parentibus, vel » cognatis, etc. ob necessitatem baptizatos, promiscuè omnes » sub conditione rebaptizare (quando obstetrices bonæ et bene » instructæ censentur) non licet, quia de valore Baptismi pru- » denter et rationabiliter dubitari non potest. *Suar. Laym. l. 5. t. 2. c. 5.* qui tamen contrariam consuetudinem quorundam » Parochorum damnare non audent, eò quòd experientia didi- » cerint, obstetrices non rarò fuisse deceptas à diabolo, ideoque » revera periculum aliquod sit animæ, ob quod irreverentia » cesset: additque eam consuetudinem approbatam fuisse à Pas- » torali Romano edito Antuerpiæ 1607, eamque sententiam tenet » *Sylo.* apud *Dian. p. 5. t. 13. R. 86.* et ipse *Dian. p. 9. t. 6. R. 35.* cum aliis 2. censet eam probabilem, habereque locum » in omnibus baptizatis ab hæreticis, licèt sint adulti; quod *C. de Lug. R. mor. l. 1. d. 2.* rectè limitat ad illas circumstantias, in » quibus prudenter dubitari possit de defectu materiæ, formæ » vel intentionis. Denique etiam *Quintan. t. 1. sect. 6.* docet, » infantes supradictos serè omnes rebaptizari posse sub condi- » tione. »

Quæritur. I. An sint rebaptizandi infantes ab obstetricibus sive laicis baptizati? Alii affirmant, ut *Sylo. 3. p. q. 66. art. 9. et Farvacquesius*, ac Synodi Mechliniensis et Iprensis apud *Conc. cinam. p. 184. n. 9.* Alii verò, ut *Tournely tom. 4. p. 413,* cum Synodis Ebroicensi, Rothomagensi, etc. sentiunt hos semper esse rebaptizandos sub conditione, quoties tamen desunt ad minus duo testes fide digni de Baptismo ritè collato. Sed communissima et vera sententia docet, tunc tantùm tales pueros esse rebaptizandos, quando adest probabilis suspicio erroris in dato Baptismo; ita *Bus. ut supra et Suar. D. 31. sect. 6. Conc. l. c. Nat. Alex. prop. 7. reg. 5. Laym. c. 5. n. Holz. p. 131. n. 145. Pal. p. 13. n. 7. cum Con. Croix n. 321. cum Gob. et Quint. Salm. c. 6. n. 60. cum Bon.* Et ita censuit S. C. (ut refert P. Zacharia ap. *Croix l. 6. p. 1. n. 323.*) dicens pueros domi baptizatos non esse rebaptizandos, nisi adsit probabile dubium invaliditatis. Secus verò dicendum, si in examine Parochus constanter deprehendat obstetricem illam, sive laicum ritè baptizasse, ut dicunt AA. præfati, quibus consentit *Estius in 4. Dist. 4. § 15. cum Soto, Petro de Palude, et Sylo.* ubi dicit non esse baptizandos, cum obstetrici interrogata testetur se ritè totum mysterium peregrisse. Id confirmat S. Carolus Borrom. (in *instruct. de Bapt.*) dicens: « Si, re accuratè investigata, (Parochus) exploratum habuerit » puerum forma servata baptizatum esse, caveat omnino ne » hanc sub conditione baptizandi formam adibeat. » Idemque dicitur in *Catech. Rom. de Bapt. n. 57.* ubi: « Ea Baptismi forma » (scilicet conditionata) ex Alexand. Papæ auctoritate, in illis » tantùm permittitur, de quibus, re diligenter perquisita, du- » bium relinquatur, an Baptismum ritè susceperint; aliter verò » nunquam fas est, etiam cum adjunctione, Baptismum alicui » iterum administrare. Notandum autem 1. quòd, postquam ali-

quis privatim baptizatus est, consueta cæremoniæ et ritus in Ecclesia suppleri debent, ut dicunt *Salm. c. 6. n. 60.* cum communi ex Rituali. Rom. Notandum 2. quòd, cum Baptismus reiterandus est, puto cum *Croix l. 6. p. 1. n. 325. etc.* omnino servandum ordinem descriptum *nu. 117.* quidquid aliqui dicant. Potest tamen dari in quocumque loco, si peractæ jam sint solemnitates in Ecclesia, ut dicunt aliqui apud *Croix l. c.* Notandum 3. cum *Croix n. 323.* quòd in collatione talis Baptismi non est præmittenda Confessio, sed sufficit præmitti dolor de peccatis.

157. — Quæritur II. An debeant rebaptizari pueri ab Hæreticis baptizati? Certum est de fide ex *Trid. sess. 7. Can. 4.* validum esse Baptismum collatum ab Hæreticis, quando omnia requisita ad Sacramentum adhibentur. Sed merito putant *Gob. Dic. et Quintan. ap. Croix. l. 6. p. 1. n. 322.* pueros baptizatos à Prædicantibus (et idem ait *Sylvius* præcisè de baptizatis ab Anglis, ac *Tourn. p. 414.* de cunctis baptizatis à Lutheranis et Calvinianis) omnes esse rebaptizandos, saltem sub conditione, quia facile dubitari debet de materia, forma, et intentione talium ministrorum, cum ipsi hoc Sacramentum non judicent absolute necessarium; propter quod parum curant de necessariis requisitis; aliis adhibentibus aquam rosaceam: aliis dividunt materiam à forma, ita ut alter verba proferat, alter aquam infundat, aliis aquam tantum super vestes infundentibus. Et ideo, cum tot urgeant motiva dubitandi de valore talium Baptismatum, merito dicimus, ordinariè loquendo, illa sub conditione repetenda. Cæterum censuit *S. C.* (ut refert *P. Zacharia apud Croix l. 6. p. 1. n. 322.*) non esse rebaptizandos pueros baptizatos ab Hæreticis, nisi in eo loco Prædicantes non observarent requisita ab Ecclesia Catholica ad valorem Sacramenti.

« 3. Peccat graviter Minister, 1. qui non rebaptizat eum, de quo rationabile dubium juris, vel facti manet, num validè sit baptizatus; quia tenetur proximum liberare à probabili periculo gravis mali, cum facile potest. *Laym. l. c. Quint. l. c. 2.* Si non diligenter inquirat in talis Baptismi valorem, nisi de hoc aliunde constet. *Quintan. t. 1. sect. 6 et 7.*

« 4. Non est rebaptizandus, de cujus Baptismo habetur testimonium unius oculati testis, licet fœminæ: dummodo non sit suspecta, nec aliud obstet. *Laym. l. c.*

« 5. Qui verè, et rationabiliter dubitat de suo Baptismo, tenetur petere Baptismum, et Parochus ei conferre. *Quintan. l. c. sect. 13 et 19.* et interea abstinere ab usu aliorum Sacramentorum.

« Resp. 2. Baptismus sub conditione hac forma conferendus est: Si baptizatus es, non te baptizo; si nondum es baptizatus, ego te baptizo, in nomine, etc. Ac licet sufficiat sola mente conditionem apponere, si ex omissione non timeatur scandalum: tutius tamen est exprimere verba saltem ista: Si non es baptizatus, etc. Vide *Tol. l. 2. c. 19. Laym. l. c. Suar. d. 31.*

» *Fill. t. 2. c. 4. q. 9.* Patrinus autem in hoc Baptismo necessarius non est, nec adhibendus. *Quint. l. c. sect. 18.*

158. — Pro complemento hujus puncti quæritur I. Quinam sint effectus Sacramenti Baptismi? Resp. I. Effectus est remissio omnis peccati originalis et actualis ante Baptismum commissi, ut habetur in *Catech. Rom. n. 42. et Trid. sess. 5. §. 5. In renatis nihil odit Deus.* Remanet tamen in iis peccati fomes, qui non est peccatum, et si ei resistitur gratia Jesu Christi, proderit ad coronam. II. Effectus est condonatio omnium pœnarum pro peccatis debitarum. Ita in *Catech. n. 45. ex Trident. dict. §. 5. ubi: Ut nihil prorsus eos ab ingressu cæli remoretur.* Vide *Salm. c. 5. n. 23.* III. Est largitio divinæ gratiæ, qua filii Dei et hæredes efficiuntur, ut ex *Trid. sess. 6. c. 7.* IV. Characteris impressio. V. Ut baptizatus fiat Ecclesiæ membrum, et illius auctoritati subijciatur.

159. — Quæritur II. Quæ dispositio requiritur in suscipiente Baptismum? Respond. in infantibus eorum voluntatem supplet Christus et Ecclesia. Est certum ex *Trid. sess. 7. c. 13.* ubi dicuntur parvuli baptizari *in sola fide Ecclesiæ*, quamvis actu proprio non credant. In adultis autem requiritur intentio saltem habitualis, id est habita, et non retractata. *Salm. de Bapt. c. 6. n. 40. cum Con. Pal. Bon. et Commun. Vide dicta n. 81. v. Certum.*

Hinc infertur I. Baptismum validè conferri, etsi recipiatur per metum gravem; secus autem, si recipitur per meram vim, animo omnino renuente; *Suar. Bon. Pal. cum Salm. c. 6. n. 42. ex Tolet. 4. c. 56.* Infertur II. Validum etiam esse Baptismum collatum dormienti, vel amenti, qui sui compos antea petierit. *Pal. Henr. etc. cum Salm. n. 43.* Bene tamen *ibid.* advertit *Suar.* quòd ad licitè ministrandum tunc Baptismum, requiritur aliqua necessitas, nempe si amentia censeatur perpetua, vel si homo sit in probabili periculo mortis; et tunc satis est, si sufficientia indicia volendi Baptismum antea ille præstiterit, quæ indicia sufficientia etiam ad præsumendam debitam pœnitentiam habitam de peccatis, nisi constet suscipientem post mortale in amentiam incidisse. In dubio autem de petitione, Baptismus est conferendus sub conditione. *Salm. c. 6. n. 45. cum Bon. Henr. etc. Vide dicta n. 81. v. Utrum.*

Requiritur etiam in adulto, ad licitè recipiendum Baptismum, fides, et pœnitentia. Quoad fidem requiritur, ut sciat Sacramenta (saltem baptismum, eucharistiam, et pœnitentiam), Præcepta decalogi, saltem crasso modo, et Orationem Dominicalem: ultra quatuor illa scitu necessaria, id est Dei existentiam, Deum remuneratorem esse, Trinitatem, et Incarnationem Passionemque D. N. Jesu Christi. In urgente autem periculo mortis, sufficit scire hæc quatuor ultima, ut bene dicunt *Sanch. et Sot. cum Salm. c. 6. n. 50.* Quoad pœnitentiam autem requisitam, requiri contritionem tenent *Nao. et alii.* Sed verius *Gonet. Man. tom. 6. pag. 103. Suar. D. 28. Sess. 2. concl. 2. Canus Relect. de pœnit. p. 5. et Salm. n. 53. cum Val. Soto, Henr. Gran. et aliis plu-*

ribus, tenent sufficere attritionem, quin sit caritate formata, idque expressè docuit *D. Th. 3. p. qu. 79. art. 3. ad 2.* ubi docet quòd « non inconvenienter (homo) accedit ad Baptismum, qui » habet conscientiam peccati mortalis. » Utique, si requireretur contritio, iste non posset accedere cum conscientia peccati mortalis, ipse enim S. Doctor docuit alibi (*supplem. quæst. 3. art. 3.*) quòd, « quantumcumque parvus sit dolor, dummodo ad contritionem sufficiat, omnem culpam delet. » Ergo si accederet cum quacumque parva contritione, profectò sine peccato accederet. Sed clariùs id expressit in *4. D. 6. qu. 1. a. 3. ad 5.* ubi dicit: « Ad hoc, ut homo se præparet ad gratiam in Baptismo percipiendam, præexigitur fides, sed non caritas, quia sufficit attritio præcedens, etsi non sit contritio. » Nescio hîc quid respondere possint Adversarii, si dicere vellent S. Thomam aliam quàm nostram tenuisse sententiam. An verò in suscipiente Baptismum requiratur aliqualis caritas inchoata? vide dicenda de *pœnit. n. 437.*

DUBIUM V.

DE CÆREMONIIS BAPTISMI.

ARTICULUS I.

Quæ servanda circa cæremonias baptizandi.

140. Quæ servanda quoad cæremonias in Baptismo? — 141. An sit mortale baptizare sine unctione chrismatis, et aqua consecrata? — 142. An sit illicitum baptizare extra Ecclesiam? Et quando permittatur? — 143. An omittendæ cæremonie in Baptismo privato? et an Patrinus? — 144. An collato Baptismo privatè, cæremonie sint supplendæ? Quid si Baptismus fuerit invalidus? — 145. Quid notandum circa nomen in Baptismo imponendum, et librum Baptismatum?

140. — « RESP. Cæremonie Baptismi petendæ sunt ex Agendis cujusque Ecclesie. Universim tamen circa eas servanda » sequentia. I. Baptismum extra necessitatem absque peccato » non posse conferri, nisi in aqua consecrata. Quæ cum deest, » habetur formula brevis in quibusdam Agendis ex tempore aliam » consecrandi, pro casu necessitatis. Quòd si etiam hac formula » careas, adhiberi potest aqua communis benedicta. II. Baptis- » mum solemnem non conferendum, nisi in templo, et in loco ad » id deputato, nisi filiis Regum et Principum, quibus adde filios » catholicorum in locis hæreticis: interim quoad hoc in magna- » tibus et nobilibus connivetur in multis locis. *Laym. c. 8. n. 8.* » * (*Vide dicta n. 118. Not. III.*) * III. Infantes ex consuetu- » dine deferendos ad Baptismum circa diem octavum, nisi priùs » sit necesse, vel nisi sit gravis causa dilationis, v. g. quia patrum » sunt expectandi, in qua tamen non licet communiter extra ne-

» cessitatem privatim baptizare, et postea adhibere solemnitates, » sed præstat expectare aliquandiu. *Laym. c. 6. n. 8.* * (*Vide dicta num. 118. Not. II.*) * »

141. — Mortale est negligere cæremonias Baptismi aut aliquam ex eis notabilem, ut omnes communiter cum *Holz. p. 33. n. 164. Croix l. 6. p. 1. n. 339.* Hinc notandum I. Seclusa necessitate, est mortale baptizare sine unctione Chrismatis, ut *Elbel p. 44. n. 80. Holz. ac Croix ib. cum Gob. etc.* Ita pariter est mortale baptizare in aqua non consecrata, vel in Chrismate alterius anni, ut docent communiter *Nav. c. 22. n. 74. Sa v. Baptismus n. 15. Vioa q. 1. art. 7. n. 1. et Bon. punct. 7. n. 20. cum Con. et Nunno, ex cap. Si quis de alio. D. 4. ubi damnatur de mortali: « Si quis de alio chrismate quàm de illo (scilicet novo) » baptizare, nisi præoccupante morte, tentaverit: » Idque confirmat Rituale Rom. (*de Sacram. Bapt.*) dicens: « Veteribus » oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur; ac si deficere videantur, et Chrisma, aut oleum benedictum haberi non » possit, aliud oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in » minori quantitate. » Quid, si annus sit completus, et Pastor non accepit novum Oleum? Apud *Croix l. 6. p. 1. num. 342. Marchantius* suadet, ut baptizet, præmissis aliis, et postea suppleat unctiones. *Gobatus* verò dicit Baptismum posse differri, nisi adsit mortis periculum; imò addit, quòd si in aliqua Diœcesi adsit usus, poterit Pastor veteribus oleis uti. *Sporer* autem in *Supplem. de Bapt. n. 95.* censet infantes posse semper baptizari in veteri chrismate, quia ipsi jugiter sunt in periculo mortis; dicit enim *Catech. Rom. (p. 2. n. 34.)* pueris non esse differendum Baptismum, cum « præsertim propter ætatis imbecillitatem infinita pene vitæ pericula illis impendeant. » Ego sentio distinguendum: si oleum novum expectandum esset per notabile tempus, putà per decem vel undecim dies (juxta dicta *n. 118. Not. 2.*) tunc licitè poterit conferri baptismus sine unctionibus, et postea unctiones suppleri; quia talis dilatio sat justa est causa, ut possit Baptismus sine illis ministrari. Secus, si oleum intra prædictos dies facilè haberi possit: tunc enim puto non posse sine necessitate, vel saltem sine causa gravi Baptismum separari ab unctionibus, quæ ex gravi quidem præcepto concomitanter cum Baptismo debent adhiberi, nisi fortè priùs jam adhibitæ sint, ut plures opinantur. Vide dicta *num. 144. v. Sed hæc.**

142. — Notandum II. Mortale etiam est sine necessitate baptizare extra Ecclesiam; ut *Suar. D. 31. sect. 2. Pal. p. 12. num. 16. et Croix num. 334. cum Gob.* Excipe tamen 1. Si dubium adsit de morte infantis, putà, si infans nascatur sine fletu si mulier difficulter sit enixa, si infans prosiliat ante 7 mensem. tunc enim baptizare licet domi privatim, ut ait *Croix n. 335. cum Gob. et Quintan.* qui idem dicunt, si proles prodeat in 8 mense. Excipe 2. Si infans nequit in Ecclesiam deferri sine periculo infamie parentum, aut alius gravis damni; quo casu putat *Croix n. 336. cum Gob. et Jordan.* posse domi Baptismum sole-